

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Un estat del cor

Moltes vegades quan saludo grups de persones, em surt espontàniament aquesta expressió: «Què tal, joves?». La gent ho agraeix, sobretot si el promig d'edat del grup fa temps que s'ha allunyat de la joventut. Recordo que una vegada, amb motiu de la Visita Pastoral, després de saludar d'aquesta manera en una residència de persones jubilades, una senyora em va respondre agraïda: «Ai, senyor Bisbe, com es nota que estem a l'Any de la Misericòrdia!». Aleshores li vaig explicar el que explico sempre, és a dir, que dues característiques pròpies de la joventut són la insatisfacció i l'inconformisme, i que un cor insatisfet i inconformista sempre és jove i no cal fer cas al DNI; i, al mateix temps, un cor satisfet i conformista que no lluita per canviar les coses en la pròpia vida, en l'Església i en món, és un cor envellit.

Per això m'han agradat molt unes paraules del papa Francesc en la nova exhortació apostòlica. Diu així: «Ser jove, més que una edat és un estat del cor. D'aquí ve que una institució tan antiga com l'Església pugui renovar-se i tornar a ser jove en diverses etapes de la seva història tan llarga. En realitat, en els seus moments més tràgics sent la crida a tornar a allò essencial del primer amor» (*Christus vivit* 34). Per això cal evitar dos perills: l'actitud de refugiar-se en el passat per por del present i encara més del futur; o l'actitud d'adaptar-se al món, a les modes, de voler caure bé encara que sigui a costa de l'Evangeli. El Papa continua afirmant que l'Església «és jove quan és ella mateixa, quan rep la força sempre nova de la Paraula de Déu, de l'Eucaristia, de la presència de Crist i de la força del seu Esperit cada dia. És jove quan

és capaç de tornar una vedada i una altra a la seva font» (n. 35).

Es tracta de renovar-se per a ser sempre jove perquè Crist fa noves totes les coses. La renovació es realitza en virtut del seu misteri pasqual, el misteri de la seva mort i resurrecció, i en nosaltres comença amb el sagrament del Baptisme, que constitueix el naixement a la vida nova; per ell hem estat constituïts en criatures noves: «Aquells que viuen en Crist són una creació nova» (2Cor 5,17). És una nova creació que ens fa fills de Déu Pare, membres de Crist i temples de l'Esperit Sant. Som fills estimats de Déu Pare i estem cridats a viure aquesta realitat filial en família, en l'Església. Déu Fill, Jesucrist, ens crida a viure en unió amb ell i ens fa partícips de la seva missió evangelitzadora. Déu Esperit Sant ens renova, ens dinamitza i ens impulsa en aquesta missió amb la seva força transformadora.

L'Església viu en una renovació contínua i en la seva història trobem grans moments de renovació. Recordem, per exemple, la fundació i la reforma d'ordes religiosos per part de sant Benet de Núrsia al segle VI, sant Bernat de Claravall en el segle XII, sant Francesc d'Assís i sant Domènec de Guzman en el segle XIII, santa Teresa de Jesús, sant Joan de la Creu, sant Ignasi de Loiola, sant Francesc Xavier, sant Carles Borromeu i sant Felip Neri al segle XVI. Es tracta de persones que han deixat actuar l'Esperit Sant en les seves vides per a la reforma de l'Església, per a la seva renovació.

El temps pasqual de l'any 2019 que estem vivint és únic i irrepetible, i ha de ser un moment especial de gràcia per a cadascú de nosaltres i per a tota l'Església. Visquem-lo, doncs, des de l'esperança, conscients que es pot produir un canvi significatiu en el nostre interior; també a la nostra comunitat, en l'Església i en el món sencer. Que Maria ens ajudi a viure intensament el camí pasqual i a preparar-nos per a rebre l'Esperit Sant per Pentecosta.

ENTREVISTA

Facilitar un habitatge digne

MANUEL LECHA

Arrels Fundació, l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu, Assís Centre d'Acollida, i la Companyia de les Filles de la Caritat van impulsar l'any 2007 la creació de la Fundació Mambré amb l'objectiu d'acompanyar les persones sense llar en la seva lluita per accedir a un habitatge digne i per a la inserció social i laboral. Aquesta fundació, actualment gestiona 234 habitatges a Barcelona —la majoria en règim de lloguer; però n'acaba de comprar vuit— i atén més de 650 persones cada any. El seu president és Manuel Lecha, que ha estat coordinador de l'Àrea Social de la Cúria Provincial de Sant Joan de Déu.

Per què calia crear la Fundació Mambré?

Era la primera vegada que entitats sense afany de lucre, que treballen amb persones sense llar, s'unien per formar una xarxa d'atenció residencial. Funcionem com una immobiliària social: gestionem pisos perquè les nostres entitats puguin dur a terme els seus programes d'intervenció social. Rebem suport a través de donacions i convenis de particulars, empreses i administracions; però el que ens fa més falta són pisos. Ajudar Mambré és cedir-los o llogar-nos un habitatge.

Com podem lluitar contra les desigualtats socials?

En un moment com l'actual de desigualtats creixents, de precarietat laboral, de quasi impossibilitat per a moltes persones d'accedir a un habitatge digne; com a persones, com a Església, com a societat, hem de fer-nos conscients i denunciar situacions que cada cop ens distancien més. Hem de crear xarxes que ens facin més forts per poder donar respostes més eficients i eficaces. Aquesta és l'aposta que hem fet des de Mambré.

Ha estat a Sant Joan de Déu i ara a Mambré. Objectius comuns?

Acollir, acompanyar, cuidar, donar oportunitats per a una vida digna són Evangelis i estan en el pensament més profund de Sant Joan de Déu i de Mambré.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Agraïment confiat

Celebració del cinquantè aniversari d'un centre d'esplai. Ha estat un dia en què s'han succeït diverses activitats —projeccions, eucaristia, dinar, parlaments, samarreta, concursos, jocs, cançons...— que han fet possible el retrobament dels antics monitors, pares, i consiliaris, convocats pels actuals.

Un dels que iniciaren el centre d'esplai recordava així aquells moments: «Quan el centre d'esplai inicià el recorregut eren temps grisos i, ahora, temps de compromís, de treball i de lluita, responent a les crides personals. El meu compromís naixia de la fe que s'havia de materialitzar en obres, estimar Déu i els altres; naixia del compromís social que em movia a promoure i a treballar pel canvi, a partir de l'acció educativa amb els infants i adolescents: ells serien els adults que protagonitzarien el dia a dia d'una futura societat lliure i democràtica; naixia d'una vocació personal per l'educació i de les possibilitats que m'aportà la descoberta gradual del lleure educatiu, des del primer campament a què vaig assistir, des de l'admiració que sentia pels meus monitors.»

Aquesta referència als campaments no és només un record personal. Els campaments que organitzaven les paròquies, escoles i grups de muntanya

són antecedents de les colònies posteriors i del naixement dels centres d'esplai. Sense menystenir les influències rebudes de l'escoltisme i del moviment júnior de l'Acció Catòlica, d'un moviment de colònies de França, l'UFCV, i del moviment Coeurs Vaillants. El naixement dels centres d'esplai, a Catalunya, es produí quan les activitats de les colònies d'estiu buscaren una continuïtat durant el curs.

El monitor dels inicis acabava dient: «Contemplant el camí recorregut, penso que ha estat possible gràcies a un projecte educatiu amb identitat que ha donat i dona resposta a una necessitat real, acomodant-se al temps, a les circumstàncies i a les persones. Perquè unes persones, els educadors, han testimoniats els valors que volien transmetre. Perquè unes altres persones, els pares, han acollit i compartit el projecte i els seus fills hi han aportat la vida esclatant. Ens hem de donar gràcies mútuament i, plegats, donar gràcies a Déu que ha vetllat pel centre i per les persones aquests cinquanta anys, en la confiança que continuarà fent-ho». «Sempre et donaré gràcies pel que has fet; espero en el teu nom» (Sl 52,11). I ara sí, agafem aire i bufem les 50 espelmes del pastís!

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

«Yo no tengo el teléfono de san Pedro»

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

En el trascurso de una visita pastoral del Papa a una parroquia de Roma, hace unos días, los que le saludaron le mostraron su gozo: «Hoy ha venido Pedro», decían. Francisco afirmó: «Es verdad, el Papa es el sucesor de Pedro», y lo explicó a partir de una pregunta que un joven le había hecho, con gracia, esa misma mañana: «¿Es cierto lo que decía mi abuela, que el Papa, como sucesor de Pedro, tiene su número de teléfono y lo llama?». Al Papa le agradó la broma: «¡Es la primera vez que lo he oído! ¡Es divertido!» —dijo. Y a continuación explicó el significado de ser sucesor de Pedro y de seguir al Señor. Finalmente añadió: «Yo no tengo el teléfono de san Pedro, pero todos tenemos el teléfono

de Jesús y todos podemos conectar con Él.»

El Señor ha resucitado, Él nos ha salvado, nos ha hecho miembros de su familia: «Cristo, como Hijo, está al frente de la familia de Dios, y esa familia somos nosotros» (Hb 3,6); porque nos ha salvado, porque somos sus familiares, sus hermanos, y sus amigos; nos ha dado la posibilidad de conectar con Él, nos ha dado su número de móvil. Dice el Papa: «Jesús siempre tiene cobertura, ¡siempre, siempre! Nos escucha siempre, porque así es Él, tan cercano a nosotros.»

Que María, la Madre del Resucitado, nos sostenga para «conectar siempre con Jesús».

Lectures de la missa diària i santoral

6. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Ac 6,8-15 / Sl 118 / Jn 6,22-29]. Tradició del martiri *ante portam Latinam* de sant Joan evangelista, patró de les arts gràfiques; sant Domènec Sàvio, alumne de Joan Bosco; santa Beneta, vg. i mr.; sant Justí, prev.; beat Francesc de Laval, bisbe de Quebec.

7. □ Dimarts [Ac 7,51-8,1a / Sl 30 / Jn 6,30-35]. Sant Sixt i sant Eovald o Hou, mrs., venerats a Celrà (Gironès); beata Gisela (o Guisla), rel. benedictina, viuda de sant Esteve d'Hongria (s. X-XI); sant Benet II, papa.

8. □ Dimecres [Ac 8,1b-8 / Sl 65 / Jn 6,35-40]. Santa Maria, mitjancera de totes les gràcies; Mare de Déu de Pompeia (Roser) i també del Toro, patrona de Menorca, a més d'altres advocacions: Escola Pia, Miracle (Milagros), Salut, etc. Aparició de l'arcàngel sant Miquel, patró dels radiòlegs i dels radioterapeutes; sant Eladi, bisbe; sant Bonifaci IV, papa; beat Jeremies de Valàquia, rel. caputxí; beat Lluís Rabatà, prev. carmelità. Beata Carme del Nen Jesús (González Ramos), rel. fund. Franciscanes dels Sagrats Cors.

9. □ Dijous [Ac 8,26-40 / Sl 65 / Jn 6,44-51]. Sant Gregori de Berrueza, bisbe; santa Lluïsa de Marillac (†1660), fund. Filles de la Caritat (FC, paüles); santa Caterina de Bolonya, vg.; santa Casilda, vg.

10. □ Divendres [Ac 9,1-20 / Sl 116 / Jn 6,52-59]. Sant Joan d'Àvila (1499-1569), prev., apòstol d'Andalusia i patró del clergat secular espanyol. Sant Antoni de Florència, bisbe; santa Beatriu, vg.

11. □ Dissabte [Ac 9,31-42 / Sl 115 / Jn 6,60-69]. Sant Anastasi (s. III-IV), mr. a Badalona, fill i patró de Lleida. Sant Ponç (o Poni), bisbe, patró dels herbolaris; sant Eudald, mr. venerat a Ripoll (978); sant Felisa, mr.; beat Domènec Iturrate, prev. trinitari basc.

12. □ † Diumenge vinent, IV de Pasqua (lit. hores: 4a setm.) [Ac 13,14.43-52 / Sl 99 / Ap 7,9.14b-17 / Jn 10,27-30]. El Bon Pastor i la Mare del Diví Pastor. Mare de Déu dels Desemparats, patrona de València i la seva regió; també la d'Argeme (Còria). Sants Nereu i Aquileu (s. III-IV), soldats mrs. a Roma; sant Pancraç (s. III-IV), mr. romà. Sant Domènec de La Calzada (Rioja), patró dels enginyers de camins, canals i ports; beat Francesc de Siena, prev. servita.

DIUMENGE III DE PASQUA

COMENTARI

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 5,27b-32.40b-41)

En aquells dies els apòstols comparegueren davant el sanedrí, i el gran sacerdot començà així el seu interrogatori: «Us vam prohibir severament d'ensenyar res més que el nom de Jesús, però vosaltres heu omplert Jerusalem de les vostres doctrines i voleu fer-nos culpables de la sang d'aquest home». Pere i els apòstols contestaren: «Obeir Déu és primer que obeir els homes. El Déu dels nostres pares ressuscità Jesús, que vosaltres havíeu mort penjant-lo en un patíbul. La dreta de Déu l'ha enaltit com a Capdavanter i Salvador, per concedir al poble d'Israel la conversió i el perdó dels pecats. Nosaltres en som testimonis, i n'és també testimoni l'Esperit Sant que Déu ha donat a tots els qui l'obeeixen». Ells prohibiren als apòstols de parlar més en nom de Jesús, i els deixaren anar. Els apòstols es retiraren del tribunal del sanedrí, contents que Déu els considerés dignes de ser maltractats pel nom de Jesús.

Salm responsorial (29)

R. *Amb quin goig us exalço, Senyor!*

Amb quin goig us exalço, Senyor!, / m'heu tret a flor d'aigua quan m'ofegava, / i no heu permès que se n'alegrin els enemics. / Senyor, m'heu arrencat de la terra dels morts, / quan ja m'hi enfonsava, m'heu tornat la vida. R.

Canteu al Senyor, els qui l'estimeu, / enaltiu la seva santedat. / El seu rigor dura un instant; / el seu favor, tota la vida. / Cap al tard tot eren plors, / l'endemà són crits de joia. R.

Escolteu, Senyor, compadiu-vos de mi; / ajudeu-me, Senyor. / Heu mudat en joia les meves penes, / Senyor, Déu meu, us lloaré per sempre. R.

Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 5,11-14)

Jo, Joan, tot mirant la visió vaig sentir les veus d'una multitud d'àngels que rodejaven el tron de Déu, junt amb els vivents i els ancians. Eren milers i miríades de miríades que cridaven: «L'Anyell que ha estat degollat és digne de rebre tot poder, riquesa, saviesa, força, honor, glòria i lloança». Després vaig sentir totes les criatures que hi ha al cel, a la terra, sota la terra i al mar, totes les que hi ha en aquests llocs que deien: «Al qui seu al tron i a l'Anyell sigui donada la lloança, l'honor, la glòria i el poder pels segles dels segles». Els quatre vivents responien: «Amén». I els ancians es prosternaren adorant.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Joan

(Jn 21,1-19) *(Versió abreujada)*

En aquell temps, Jesús encara s'aparegué als deixebles vora el llac de Tiberíades. L'aparició fou així. Es trobaven plegats Simó Pere, Tomàs el Bessó, Natanael, de Canà de Galilea, els fills de Zebedeu i dos deixebles més. Simó Pere els digué: «Me'n vaig a pescar». Els altres li respongueren: «Nosaltres també hi venim». Sortiren tots i pujaren a la barca, però aquella nit no pescaren res.

Quan ja clarejava, Jesús s'aturà vora l'aigua, però els deixebles no el reconegueren. Ell els digué: «Nois, ¿no teniu res per a menjar?» Li contestaren: «No». Els digué: «Tireu la xarxa a la dreta de la barca i pescareu». Ho feren així i ja no la podien treure de tant de peix com hi havia. Llavors aquell deixeble que Jesús estimava diu a Pere: «És el Senyor». Així que Simó Pere sentí aquestes paraules, es posà la roba que s'havia tret i es llançà a l'aigua. Els altres deixebles, que eren només a uns noranta metres de terra, vingueren amb la barca, estirant la xarxa plena de peix.

Quan baixaren a terra veieren un foc, amb peix i pa coent-se sobre les brases. Jesús els diu: «Porteu peixos dels que acabeu de pescar». Simó Pere pujà a la barca i estirà cap a terra la xarxa: hi havia cent cinquanta-tres peixos grossos. Tot i haver-hi tant de peix, la xarxa no s'esquinçà. Jesús els digué: «Veniu a esmorzar». Cap dels deixebles no gosava preguntar-li qui era; ja ho sabien que era el Senyor. Jesús s'acostà, prengué el pa i els el donava. Igual va fer amb el peix. Era la tercera vegada que Jesús s'apareixia als deixebles després de ressuscitar d'entre els morts.

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles

(Hch 5,27b-32.40b-41)

En aquellos días, el sumo sacerdote interrogó a los apóstoles, diciendo: «¿No os habíamos ordenado formalmente no enseñar en ese Nombre? En cambio, habéis llenado Jerusalén con vuestra enseñanza y queréis hacernos responsables de la sangre de ese hombre».

Pedro y los apóstoles replicaron: «Hay que obedecer a Dios antes que a los hombres. El Dios de nuestros padres resucitó a Jesús, a quien vosotros matasteis, colgándolo de un madero. Dios lo ha exaltado con su diestra, haciéndolo jefe y salvador, para otorgar a Israel la conversión y el perdón de los pecados. Testigos de esto somos nosotros y el Espíritu Santo, que Dios da a los que lo obedecen».

Prohibieron a los apóstoles hablar en nombre de Jesús, y los soltaron. Ellos, pues, salieron del Sanedrín contentos de haber merecido aquel ultraje por el Nombre.

Salm responsorial (29)

R. *Te ensalzaré, Señor, porque me has librado.*

Te ensalzaré, Señor, porque me has librado / y no has dejado que mis enemigos se rían de mí. / Señor, sacaste mi vida del abismo, / me hiciste revivir cuando bajaba a la fosa. R.

Tañed para el Señor, fieles suyos, / celebrad el recuerdo de su nombre santo; / su cólera dura un instante; / su bondad, de por vida; / al atardecer nos visita el llanto; / por la mañana, el júbilo. R.

Escucha, Señor, y ten piedad de mí; / Señor, socórreme. / Cambiaste mi luto en danzas. / Señor, Dios mío, te daré gracias por siempre. R.

Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 5,11-14)

Yo, Juan, miré, y escuché la voz de muchos ángeles alrededor del trono, de los vivientes y de los ancianos, y eran miles de miles, miríadas de miríadas, y decían con voz potente: «Digno es el Cordero degollado de recibir el poder, la riqueza, la sabiduría, la fuerza, el honor, la gloria y la alabanza». Y escuché a todas las criaturas que hay en el cielo, en la tierra, bajo la tierra, en el mar —todo cuanto hay en ellos—, que decían: «Al que está sentado en el trono y al Cordero la alabanza, el honor, la gloria y el poder por los siglos de los siglos». Y los cuatro vivientes respondían: «Amén». Y los ancianos se postraron y adoraron.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan

(Jn 21,1-19) *(Versión abreviada)*

En aquel tiempo, Jesús se apareció otra vez a los discípulos junto al lago de Tiberíades. Y se apareció de esta manera: Estaban juntos Simón Pedro, Tomás, apodado el Mellizo; Natanael, el de Canà de Galilea; los Zebedeos y otros dos discípulos suyos. Simón Pedro les dice: «Me voy a pescar». Ellos contestan: «Vamos también nosotros contigo».

Salieron y se embarcaron; y aquella noche no cogieron nada. Estaba ya amaneciendo, cuando Jesús se presentó en la orilla; pero los discípulos no sabían que era Jesús. Jesús les dice: «Muchachos, ¿tenéis pescado?». Ellos contestaron: «No». Él les dice: «Echad la red a la derecha de la barca y encontraréis». La echaron, y no podían sacarla, por la multitud de peces. Y aquel discípulo a quien Jesús amaba le dice a Pedro: «Es el Señor». Al oír que era el Señor, Simón Pedro, que estaba desnudo, se ató la túnica y se echó al agua. Los demás discípulos se acercaron en la barca, porque no distaban de tierra más que unos doscientos codos, remolcando la red con los peces.

Al saltar a tierra, ven unas brasas con un pescado puesto encima y pan. Jesús les dice: «Traed de los peces que acabáis de coger». Simón Pedro subió a la barca y arrastró hasta la orilla la red repleta de peces grandes: ciento cincuenta y tres. Y aunque eran tantos, no se rompió la red. Jesús les dice: «Vamos, almorzad». Ninguno de los discípulos se atrevía a preguntarle quién era, porque sabían bien que era el Señor. Jesús se acerca, toma el pan y se lo da, y lo mismo el pescado. Esta fue la tercera vez que Jesús se apareció a los discípulos después de resucitar de entre los muertos.

La presència de Crist és abundància de gràcia

MN. MARCOS ACEITUNO DONOSO

Sant Joan torna a orientar la litúrgia de Pasqua, aquesta vegada amb el record d'un signe prodigiós de Crist: la pesca miraculosa. Sant Joan té la virtut d'explicar la vida del Senyor d'una manera evocadora i polièdrica. Sap transcendir els esdeveniments naturals veient-hi l'acció de Déu i la seva relació amb Crist.

En la pesca que fa sant Pere, gràcies a Crist, l'evangelista hi veu una icona narrativa. El protagonista és Déu, guia tots els esdeveniments de la vida del Senyor Jesús; ningú no altera l'acció de Déu. Per sant Joan, com també per a nosaltres i la nostra fe, Déu és Déu i està per sobre de les vicissituds d'espai, temps i matèria. I el que succeeix en la vida present no és aliè a la voluntat última de Déu, que vol que participem en primera persona de la seva santíssima glòria.

En la pesca que fa sant Pere, gràcies a Crist, veiem un coprotagonista: el Senyor Jesús. En efecte, on està Déu Pare també hi és el Fill; on actua el Pare, també hi actua el Fill. Admirable unió de voluntats, d'intel·ligències i d'actuacions: unitat admirable, sense confusió ni barreja.

En la pesca que fa sant Pere, gràcies a Crist, icona narrativa de Déu, ens adonem que qui menys importa és sant Pere, no perquè sigui prescindible —tots nosaltres, per la nostra natura, ho som!— sinó perquè ha esdevingut canal obedient, humil i fidel de la voluntat de Déu; troba la seva màxima identitat en la seva màxima humilitat. Com nosaltres: ens (re)trobarem a nosaltres mateixos en el nostre amagar-nos amb Crist en Déu. Com digué sant Pau: «La nostra vida està amagada amb Crist en Déu» (Col 3,3).

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest dissabte 4, a les 11 h. Missa en la trobada de l'Associació de Viudres de Catalunya, a la parròquia de Sant Pere d'Octavià (Sant Cugat del Vallès). / **A les 20 h.** confirmacions a la parròquia de Sant Vicenç de Mollet.

Aquest diumenge 5, a les 12 h. Missa de festa patronal (Roser de Maig) a la parròquia de la Mare de Déu del Roser de Cerdanyola.

Dijous 9, a les 19 h. Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics.

Divendres 10, a les 20 h. 5a Promoció de batxillers de l'escola Mare de Déu de la Salut.

Dissabte 11. Comissió Executiva del Moviment Cursets de Cristiandat a Madrid.

Diumenge 12, a les 12 h. Confirmacions a la parròquia de Santa Maria de Palau-solità. / **A les 18 h.** 125 aniversari de la comunitat de les Serventes de Maria de Sabadell.

Notícies

Missa Crismal. El Dimarts Sant, Mons. Saiz Meneses, acompanyat de Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar, de 90 preveres, 10 diaques i els seminaristes de la diòcesi i amb l'assistència de nombrosos fidels, va celebrar a la Catedral la Missa Crismal, consagrant el Sant Crisma i beneint l'Oli dels catecúmens i l'Oli dels malalts. Els preveres varen renovar les promeses del dia de l'ordenació. En el dinar de germanor es va felicitar els qui celebren el jubileu sacerdotal que enguany són: Mn. Francesc Josep Catarineu Vilageliu i Mn. Pere Farriol Vinyes que celebren 50 anys d'ordenació i Mn. Joan Carles Montserrat Pulido i el P. Llorenç Sagalés Cisquella O. Cist. que celebren els 25 anys. Es varen tenir presents els preveres que estan a missions i els preveres i diaques difunts en aquest darrer any. També es tingué record pel bisbe emèrit de Solsona, Mons. Jaume Traserra.

Càritas Arxiprestal de Terrassa. El divendres 5 d'abril a Terrassa va tenir lloc l'acte d'agraïment a Mn. Josep Espuglas per la seva dedicació com a Consiliari de Càritas Arxiprestal. El Sr. Salvador Obiols, Director de Càritas Diocesana, li lliurà la Creu de Càritas.

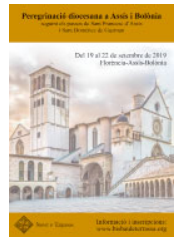

Agenda

Aplec de la Salut, al Santuari de la Mare de Déu de la Salut de Sabadell. Dissabte 11 de maig, a les 9 h, Missa; a les 20 h, Vetlla de la Salut (Trobada de joves de les parròquies de Sabadell). Diumenge 12: Misses a les 10.30 h (solemne), a les 13 i a les 19 h; Visita espiritual i Vespres, a les 18 h. Dilluns 13: Misses a les 8, 9, 13.15 i 20 h; Missa solemne votiva de la ciutat, presidida per Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, a les 11.30 h; Rosari i Visita espiritual, a les 19 h.

Pelegrinatge diocesà a Assís i Bolònia. Del 19 al 22 de setembre. Seguint les petjades de sant Francesc d'Assís i sant Domènec de Guzman. Dia 19,

de Terrassa a Florència; dia 20, Assís; dia 21, Florència; dia 22, Bolònia; retorn a Terrassa. Per a inscripcions: www.bisbatdeterrassa.org

Llibre

Història de Santa Maria. Un somni realitzat, de Miquel Miras. Amb motiu dels 40 anys de la creació de la parròquia de Sta. Maria de Rubí, en el barri de les Torres, Mn. Miquel Miras, diaca permanent, ha publicat aquest llibre que recull la història i el testimoni d'una comunitat cristiana al llarg d'aquests anys. El llibre es pot adquirir a la pròpia parròquia.

En la pau de Crist

El P. Pascual Bolufer i Mayans, SJ. Morí a Sant Cugat del Vallès el dia 16 d'abril als 94 anys d'edat, 78 de vida religiosa i 64 d'ordenació.

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Un estado del corazón

En muchas ocasiones al saludar a grupos de personas, me brota espontáneamente la siguiente expresión: «¿qué tal, jóvenes?». La gente lo agradece, sobre todo si la media de edad del grupo en cuestión hace tiempo que se alejó de la juventud. En una ocasión con motivo de la Visita Pastoral, después de saludar así en una residencia de personas jubiladas, una señora me respondió agradecida: «¡Ay, señor Obispo, como se nota que estamos en el Año de la Misericordia!». Entonces le expuse lo que digo siempre, es decir, que dos características propias de la juventud son la insatisfacción y el inconformismo, y que un corazón insatisfecho e inconformista siempre es joven, sin importar lo que diga el DNI; y a la vez, un corazón satisfecho y conformista, que no lucha por cambiar las cosas en la propia vida, en la Iglesia y en el mundo, es un corazón envejecido.

Por eso me han resonado con particular agrado unas palabras del pa-

pa Francisco en la nueva exhortación apostólica. Dice así: «Ser joven, más que una edad es un estado del corazón. De ahí que una institución tan antigua como la Iglesia pueda renovarse y volver a ser joven en diversas etapas de su larguísima historia. En realidad, en sus momentos más trágicos siente la llamada a volver a lo esencial del primer amor» (*Christus vivit* 34). Por eso hay que evitar dos peligros: la actitud de refugiarse en el pasado por miedo al presente y más aún al futuro; o la actitud de adaptarse al mundo, a las modas, de pretender caer bien recortando el contenido del Evangelio. El Papa continua afirmando que la Iglesia «es joven cuando es ella misma, cuando recibe la fuerza siempre nueva de la Palabra de Dios, de la Eucaristía, de la presencia de Cristo y de la fuerza de su Espíritu cada día. Es joven cuando es capaz de volver una y otra vez a su fuente» (n. 35).

Se trata de renovarse para ser siempre joven ya que Cristo hace nuevas

todas las cosas. La renovación se realiza en virtud de su misterio pascual, el misterio de su muerte y resurrección, y comienza en nosotros por el sacramento del Bautismo, que constituye el nacimiento a la vida nueva; por Él hemos sido constituidos criaturas nuevas: «toda persona que está en Cristo es una creación nueva» (2Cor 5,17). Una nueva creación que nos hace hijos de Dios Padre, miembros de Cristo y templos del Espíritu Santo. Somos hijos amados de Dios Padre y estamos llamados a vivir esa realidad filial en familia, en Iglesia. Dios Hijo, Jesucristo, nos llama a vivir en unión con Él y nos hace partícipes de su misión evangelizadora. Dios Espíritu Santo nos renueva, nos dinamiza e impulsa en dicha misión con su fuerza transformadora.

La Iglesia vive en renovación continua y su historia está jalonada por grandes momentos de renovación. Recordemos, por ejemplo, la fundación y la reforma de órdenes religio-

sas por parte de san Benito de Nursia en el siglo VI, san Bernardo de Claraval en el siglo XII, san Francisco de Asís y santo Domingo de Guzmán en el siglo XIII, santa Teresa de Ávila, san Juan de la Cruz, san Ignacio de Loyola, san Francisco Javier, san Carlos Borromeo y san Felipe Neri, en el siglo XVI. Se trata de personas que han dejado actuar al Espíritu Santo en sus vidas para la reforma de la Iglesia, para su renovación.

El tiempo pascual del año 2019 que estamos viviendo es único e irrepetible, y ha de ser un momento especial de gracia para cada uno de nosotros y para toda la Iglesia. Vivámoslo desde la esperanza, conscientes de que se puede producir un cambio significativo en nuestro interior; también en nuestra comunidad, en la Iglesia y en el mundo entero. Que María nos ayude a vivir intensamente el camino pascual y a prepararnos para recibir el Espíritu Santo en Pentecostés.